

[Ebba Strange]

blev retstilstanden ændret således, at statsadvokaten i dag kan bestemme, at et vidnes bopæl ikke opgives til den tiltalte, men alene navnet. Bare for en sikkerheds skyld!

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Til det sidste, fru Ebba Strange sagde, kan man passende spørge: Jamen hvad så, hvis man hedder Ebba Strange eller Tom Behnke? Hvad er mulighederne så for at forblive anonym? Næsten ligegyldigt hvor man bor henne, kan navnet jo slås op i en hvilken som helst telefonbog og adressen findes.

Hr. Helge Adam Møller var inde på, at børn ikke skal sættes i fængsel med voksne. Det kan jeg være meget enig i, specielt i forbindelse med, at da Retsudvalget besøgte Søbysøgård, hvor der er en særlig afdeling for børn og unge, var det de voksne indsatte, der gav udtryk for, at de gerne ville have sig frabedt at sidde sammen med disse børn og unge, for de var simpelt hen for rå og for voldelige for dem. De gad ikke ligge og slås med de unge hver eneste dag. Så det er også et hensyn, vi tager til de voksne indsatte, at vi holder børn og unge adskilt fra dem.

Jeg stillede på et tidspunkt nogle spørgsmål til fru Ebba Strange – som har meldt sig på banen igen – og jeg regnede med, at fru Ebba Strange lige ville overveje, hvad hun ville svare. Der er ikke rigtig kommet noget svar endnu. Fru Ebba Strange ønskede ikke et samfund med mere politi og/eller strengere straffe, men et samfund, hvor vi kan leve i frihed. Og så stillede jeg spørgsmålet: Frihed for hvem? Er det frihed for voldsmanden, eller er det frihed for kommende ofre?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Ebba Strange kan jeg sige, at jeg er helt enig i de faktuelle oplysninger, der blev givet, men at jeg altså også er helt enig i hr. Tom Behnkes kommentarer med hensyn til, at hvis man ikke lige hedder Hans Petersen, er det altså meget let at blive genkendt, når éns nøjagtige navn skal opgives – hvad enten man hedder Helge Adam Møller eller Ebba Strange.

Så til fru Elisabeth Arnold om høringssvar, om de ikke indimellem kan være lidt farvede af de myndigheder, der afgiver dem – afhængigt af, hvem det er. Det tør jeg ikke udelukke. Men netop med hensyn til Retsplejerådet er jeg helt sikker på, at uanset hvilken regering det måtte være eller hvem der er justitsminister, så afgiver Retsplejerådet et svar, der nøjagtigt udtrykker det, det mener. Jeg kan altså bare konstatere, at et meget stort flertal i Retsplejerådet har samme opfattelse på dette område som De Konservative og Venstre. Men ellers vil jeg da godt give fru Elisabeth Arnold ret i, at jeg nok læser høringssvar ligesom de fleste andre politikere: Vi hæfter os mest ved de steder, hvor man er helt enig med os, og de steder, hvor man er knap så enig, springer vi lettere hen over.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg vil også gerne takke for en god og gennemgående saglig debat. Der har dog været visse tendenser til smådrillerier, og derfor føler jeg grund til at trække baggrunden op for den voldspakke, vi har fremlagt.

Vi har en regeringsaftale, hvor vi har lovet hinanden, at hvis der er noget, ét parti er stærkt imod, så ændrer vi ikke lovgivningen. Men da vi gerne skulle have nogle resultater, prøver vi i øvrigt at se, hvad vi kan komme igennem med ved at give og tage. Det er også derfor, vi har lagt en hel voldspakke frem: fordi vi er enige om, at der skal ske noget på dette område. Og så har vi alle sammen måttet give og tage noget – med risiko for at blive drillet, fordi vi ikke står helt fast på vore oprindelige holdninger, men prøver at tage hensyn til hinanden. Det synes jeg er kommet meget frem i de forskellige taler: Man har bøjet sig mod hinanden og er kommet til et resultat, som i det hele er tilfredsstillende for alle fire regeringspartier.

Hermed er ikke sagt, at når man er kommet frem til et sådant resultat, er der ingen plads til at rette sig efter andre i Folketinget. Og dér må jeg sige, at når jeg tænker på det, der er kommet fra V, K og Z i dag, har der absolut været bevægelighed også hos regeringspartierne ordførere. Vi har for det første set, at når det drejer sig om § 848, er man villig til at imødekomme, hvad der er i VK-forslaget.